

Ông Lũy: Hiện tay tôi đang thực hiện 4 công trình di dời và chống nhà nghiêng. 10 đơn đặt hàng nữa đang chờ tôi. Ở Campuchia cũng có người mời tôi sang làm, nhưng tôi chưa đi được. Điều tôi mong muốn là có được sự hợp tác với các cơ quan chức năng, vừa để có cơ sở pháp lý vừa để có thêm nguồn vốn, máy móc hiện đại. Nhưng mà phối hợp cũng nhiều thứ thủ tục lắm, đâu dễ ngay...

Tôi nghe nói ông Lũy còn mơ ước sang Ý chống cho thẳng lại cái tháp nghiêng Pisa nổi tiếng nữa. Liệu có quá tự tin không nhỉ? Nhưng bao nhiêu năm nay Tây Tầu đã tìm đủ mọi cách dựng thẳng nó lên mà vẫn thấy khó. Rồi quốc tế có Hiệp hội Các Cty di dời nhà với 250 thành viên. Ở Hoa-Kỳ mỗi tiểu bang có 1 đến 15 Cty, ở Trung Quốc có 7 Cty chuyên di dời nhà... Không lẽ họ lại mời mỗi mình ông "Thần đèn" chưa vào hợp tác xã ở Việt-Nam?

PV:Nếu họ hỏi đến bằng cấp thì ông lấy gì đưa họ?

Ông Lũy: Tôi lấy các kinh nghiệm, các công trình đã thành công ra chứng minh. Tôi nghĩ và tin sẽ thực hiện được. Tôi đã nhờ người dịch tài liệu về tháp Pisa ra tiếng Việt và nghiên cứu nó rất kỹ rồi anh ạ. Tôi không liều mạng đâu. Tôi rất muốn được làm công trình chống nghiêng tháp Pisa. Tôi chỉ sợ mấy ổng muốn để tháp Pisa nghiêng thêm một thời gian nữa để thu hút khách du lịch thôi.

Nguyễn Tấn Thọ
sưu tầm

Thơ

HÀNH PHƯƠNG TÂY

Hồ Thành Đức

Xuân năm trước về nghe bài hát cũ
Rừng cao nguyên đất đỏ dấu chân rêu
Tôi ngựa buồn rong chơi đồi thất thế
Em xanh vườn cỏ mọc tuổi hoa môi

Rồi như không, thuyền trôi nơi bến lạc!
Ta giật mình, chim chóc vỗ trầm nơi
Anh ra đi, đốt lửa lấp mặt trời
Em ở lại, sững sờ xuân thay lá

Lạc đường xưa tưởng chừng như hóa đá
Em ngạc ngà bỗng chốc: hóa sầu đông
Ta thanh niên tưởng một đời ngang dọc
Chưa lên đường, gãy gập dưới chân thang

Tổ Quốc ta trăm ngàn con mắt ngắm
Người nhìn theo trời đất đảo điện cuồng
Vân vũ ấy lần nguồn chớp biển
(Ta trăm năm thân thế bóng tà dương)

Câu thề kỷ nở mầm hoa lý tưởng
Ta một đời choáng ngợp nắng tự do
Lòng hoang mang bỏ bến muôn sang đò
Non nước cũ bấy giờ sông hóa kiếp

Chân bước di nỗi buồn xưa gõ nhịp
Như con thuyền kiệt sức vẫn lang thang
Để núi sông sừng sững xếp hai hàng
Bao nỗi nhớ diêu hành qua tim huyệt

Làm bánh xe lăn theo con ngựa chiến
Bỗng nửa đường sút vỏ rã yên cương
Làm đám mây bay về nơi cố quận
Nửa đời buồn đáy nước vẫn chưa yên
Làm cánh chim bay theo vòng ô thước
Niềm mặt trời ở lại với đại dương

Hồ Thành Đức
Tặng bạn ta H.O